

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1254/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Мади, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1959/21 од 07.09.2021. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1959/21 од 07.09.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1959/21 од 07.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2760/2020 од 05.05.2021. године, усвојен је захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете за трпљење душевних болова и патњи за нарушен лични и породични живот, трпљење неизвесности, неодговарање државних органа и намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њеног детета, због реакције и ставова надлежних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њеног детета исплати износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2021. године до исплате и да јој накнади трошкове поступка у износу од 55.125,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1959/21 од 07.09.2021. године, ставом првим изреке жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда у побијаном делу из става један и два изреке потврђена. Ставом другим изреке, одбијем је затхев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2, истог члана прописано да о дозвољеност и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде штете исплати износ од 1.250.000,00 динара са каматом, јер тужиљи надлежни органи тужене нису пружили поуздане информације о судбини и статусу њеног детета рођеног ... године у породилишту у Новом Саду, што је код тужиље изазвало сумњу да дете није преминуло (као што јој је саопштено), већ да је нестало из породилишта, применом Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. У конкретном случају нижестепени судови су утврдили да је дошло до повреде права на поштовање приватног и породичног живота тужиље, које право је загарантовано Уставом Републике Србије и чланом 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, а код утврђеног да надлежни органи тужене нису омогућили тужиљи да сазна истину о судбини и статусу њеног детета, са којих разлога по оцени Врховног касационог суда у овој правној ствари нема потребе за одлучивањем о ревизији, као изузетно дозвољеној, ради новог тумачења права, односно ради уједначавања судске праксе. Супротно наводима ревизије, у овом поступку не могу се применити одредбе Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за које се сумња да су нестала из породилишта у Републици Србији („Службени гласник РС“, број 18/20 од 03.03.2020. године), који је ступио на снагу 11.03.2020. године, а почео да се примењује истеком рока од три месеца од дана ступања на снагу, с обзиром да је тужба у овој правној ствари поднета 14.02.2020. године, те стога нема ретроактивне примене наведеног закона.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.02.2020. године, са захтевом за накнаду нематеријалне штете у висини од 1.250.000,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене на основу члана 403. став 3. ЗПП, није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић